ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
CARL OTTO LENZ
της 10ης Μαρτίου 1993 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Α — Εισαγωγή

1. Με την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, η Επιτροπή ζητεί να αναγνωριστεί ότι η υπέρβαση κατά το 1986 ορισμένων ποσοστώσεων αλιείας οφείλεται σε παραβάσεις από το καθού κράτος μέλος της υποχρεώσεως επαγρυπνήσεως κατά τη διαχείριση των ποσοστώσεων, και πιο συγκεκριμένα κατά την επιλογή των ημερομηνιών απαγορεύσεως της αλιείας.

2. Μια παρόμοια διαφορά σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες των ετών 1983, 1984 και 1985 έχει ήδη εισαχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και έχει εκδοθεί απόφαση [1]. Στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα η Επιτροπή άσκησε κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας δύο προσφυγές λόγω παραβάσεως, οι οποίες είχαν επίσης ως αντικείμενο με την ευρύτερη του όρου έννοια τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη κατά τη διαχείριση των ποσοστώσεων αλιείας [2].

3. Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, λόγω υπερβάσεων των ποσοστώσεων αλιείας που του χορηγήθηκαν για το 1986, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2057/82 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2374/86·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Το *Βασίλειο των Κάτω Χωρών* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή της Επιτροπής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

4. Σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, το νομικό πλαίσιο και τα επιχειρήματα των διαδίκων αναφέρομαι στην έκθεση ακροατηρίου. Τα πραγματικά περιστατικά και τα επιχειρήματα των διαδίκων επαναλαμβάνονται στο πλαίσιο της παρούσας αναλύσεως, καθόσον αυτό απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — Απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1989, 290/87, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών (Συλλογή 1989, σ. 3083).

2 — Απόφαση της 20ής Μαρτίου 1990, C-62/89, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 1990, σ. I-925) και απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 1991, C-244/89, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 1991, σ. I-163).

Β — Ανάλυση

I — *Παραδεκτό της προσφυγής*

α) Ορισμένο του αιτήματος

5. Ο εκπρόσωπος του καθού κράτους μέλους ισχυρίστηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το αίτημα είναι αόριστο και, επομένως, απαράδεκτο. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2374/86 [3] τροποποιεί απλώς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3721/85 [4], καθορίζοντας ποσόστωση αλιεύσεως για τη ρέγγα στις περιοχές του Skagerrak και του Kattegat και δεν επηρεάζει το καθού κράτος μέλος.

6. Η Επιτροπή απάντησε στον ισχυρισμό αυτόν ότι η αιτίαση που διατυπώνει αφορά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82 [5]. Εκτός αυτού, η ένσταση υποβλήθηκε εκπροθέσμως.

7. Ανεξάρτητα από το αν η προταθείσα στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ένσταση αποτελεί «νέο ισχυρισμό» υπό την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και πρέπει γι' αυτό τον λόγο να απορριφθεί [6], πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό της προσφυγής, κυρίως οσάκις πρόκειται για προϋποθέσεις ασκήσεως προσφυγής τόσο στοιχειώδεις, όσο το ορισμένο των αιτημάτων, που αποτελούν, σε περίπτωση εκδόσεως της αποφάσεως, τη βάση της αποφάσεως.

8. Ο κανονισμός 2374/86, που στα αιτήματα της προσφυγής, αναφέρεται, χωρίς αμφιβολία, με τον ίδιο τον τίτλο του, στον βασικό κανονισμό. Ολόκληρος ο τίτλος του κανονισμού έχει ως ακολούθως:

«Κανονισμός (ΕΟΚ) 2374/86 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, για τέταρτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3721/85, για τον καθορισμό για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων του συνόλου επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1986 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν».

Τα έγγραφα που αντηλλάγησαν κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία, όπως επίσης και οι ισχυρισμοί της προσφυγής, αποδεικνύουν χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, ότι πρέπει να αναχθούμε στον βασικό-αρχικό κανονισμό ως έχει μετά την τελευταία τροποποίηση.

9. Οι εκτιμήσεις αυτές, πάντως, δεν χρειάζεται να ληφθούν υπόψη, εφόσον η Επιτροπή παραδεκτώς περιόρισε τα αιτήματά της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η Επιτροπή έχει κάθε δικαίωμα να παραιτηθεί από ορισμένες αιτιάσεις κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στο ακροατήριο, όπως, εξάλλου, έγινε επ' άλλων σημείων στην παρούσα υπόθεση.

10. Εφόσον ο εκπρόσωπος της Επιτροπής ρητά ανέφερε ότι εμμένει μόνον στην αιτίαση που αφορά παράβαση του άρθρου

3 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2374/86 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, για τέταρτη τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3721/85 περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1986 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν (ΕΕ L 206, της 30ής Ιουλίου 1986, σ. 4).

4 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3721/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1986 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν (ΕΕ L 361, της 31ης Δεκεμβρίου 1985, σ. 5).

5 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2057/82 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων που ασκούνται από σκάφη των κρατών μελών (ΕΕ L 220, της 29ης Ιουλίου 1982, σ. 1).

6 — Βλ. απόφαση της 1ης Απριλίου 1982, 11/81, Dürbeck κατά Επιτροπής (Συλλογή 1982, σ. 1251, σκέψεις 14 και 19).

10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82, απομένει πλέον να εξετάσουμε αν τα αιτήματα, όπως τροποποιήθηκαν, είναι αρκούντως ορισμένα. Χωρίς αναφορά στον κανονισμό 2374/86, τα αιτήματα της προσφυγής έχουν ως ακολούθως:

«Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 169, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, λόγω υπερβάσεως των ποσοστώσεων αλιείας που χορηγήθηκαν για το 1986, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2057/82 (...).»

11. Τα αιτήματα πρέπει να μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για την έκδοση καταδικαστικής αποφάσεως, στην περίπτωση που θα αποδειχθεί ότι πληρούνται οι απαιτούμενες γι' αυτό προϋποθέσεις. Αυτό όντως συμβαίνει, όπως ευκόλως προκύπτει από τη σύγκριση με τη σκέψη 1 του διατακτικού της αποφάσεως στην υπόθεση 290/87, που ορίζει:

«Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2057/82 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων που ασκούνται από σκάφη των κρατών μελών, καθότι, κατά το έτος 1985, δεν αποφάσισε εγκαίρως την παύση της αλιείας ως προς ορισμένα αποθέματα.»

12. Επειδή προδήλως δεν χρειάζεται να εξεταστούν περαιτέρω ενστάσεις κατά του παραδεκτού, η προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

β) Αντικείμενο της διαφοράς

13. Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ του εγγράφου οχλήσεως της 2ας Οκτωβρίου 1986, με το οποίο κινήθηκε η διαδικασία της προσφυγής λόγω παραβάσεως και της ημερομηνίας της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, το αντικείμενο της διαφοράς επανειλημμένως τροποποιήθηκε ή περιορίστηκε, τόσο ως προς το νομικό όσο και ως προς το πραγματικό μέρος. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να ορίσουμε το αντικείμενο της διαφοράς, όπως διαμορφώθηκε κατά τη στιγμή της επ' ακροατηρίου συζητήσεως και αποτελεί, κατά συνέπεια, τη βάση της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί.

14. Με το έγγραφο οχλήσεως της 2ας Οκτωβρίου 1986 και το έγγραφο της 13ης Μαΐου 1987, που το συγκεκριμενοποίησε, προβλήθηκε η αιτίαση της παραβάσεως των άρθρων 1, 2 και 3 του κανονισμού 3721/85, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό 2374/86, του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83 [7] και του άρθρου 10 του κανονισμού 2057/82, λόγω υπερβάσεως, σε δεκατέσσερις περιπτώσεις, ποσοστώσεων αλιεύσεως που χορηγήθηκαν στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών και λόγω αλιείας, σε δώδεκα περιπτώσεις, αποθεμάτων για τα οποία δεν είχε χορηγηθεί ποσόστωση, καθόσον η εν λόγω αλιεία ήταν απλώς απαγορευμένη, δηλαδή περίπτωση «μηδενικών ποσοστώσεων».

15. Με την από 21 Νοεμβρίου 1988 αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή παραιτήθηκε από τον ισχυρισμό περί υπερβάσεως ποσοστώσεων σε δύο περιπτώσεις. Μετά την αναβολή και την επανάληψη της διαδικα-

7 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, της 27ης Ιανουαρίου 1983, σ. 1).

σίας κατόπιν της αποφάσεως της 5ης Οκτωβρίου 1989 στην υπόθεση 290/87, η Επιτροπή με έγγραφό της της 30ής Ιανουαρίου 1990 ζήτησε, όπως και στην αλληλογραφία που είχε ανταλλαγεί προηγουμένως, να μάθει τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν για την υπέρβαση των ποσοστώσεων και για την αλιεία αποθεμάτων για τα οποία δεν είχε χορηγηθεί ποσόστωση.

16. Με την προσφυγή της, η Επιτροπή παραιτήθηκε από τον ισχυρισμό σχετικά με ενδεχόμενες παραλείψεις στο θέμα της ασκήσεως διώξεων και της επιβολής ποινών για υπεραλιεύσεις.

17. Υπέβαλε στο Δικαστήριο πίνακα που περιελάμβανε δώδεκα περιπτώσεις υπερβάσεων ποσοστώσεων, που αποτελούν αντικείμενο της προσφυγής και υποστήριξε ότι σε δέκα από τις περιπτώσεις αυτές η προσωρινή απαγόρευση αλιείας δεν διατάχθηκε όπως ορίζει το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82 και ότι στις άλλες δύο περιπτώσεις η προσωρινή απαγόρευση διατάχθηκε καθυστερημένα.

18. Τα προβληθέντα από το καθού κράτος μέλος επιχειρήματα οδήγησαν την Επιτροπή να αναθεωρήσει τις αιτιάσεις της κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας και να υποστηρίξει ότι οι προσωρινές απαγορεύσεις αλιεύσεων διατάχθηκαν με πολύ μεγάλη καθυστέρηση σε δώδεκα περιπτώσεις και δεν κοινοποιήθηκαν, πλην δύο, στην Επιτροπή. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η Επιτροπή δεν προσήψε την υπέρβαση μίας ποσοστώσεως σε μια περίπτωση, οπότε το αντικείμενο της διαφοράς αποτελούν πλέον οι υπερβάσεις ποσοστώσεως σε ένδεκα περιπτώσεις εν συνόλω.

19. Τόσο κατά τη διαδικασία που προηγήθηκε της ασκήσεως προσφυγής όσο και με το δικόγραφο της προσφυγής, τέθηκε το θέμα της αλιείας με «μηδενικές ποσοστώσεις». Η αιτίαση αυτή, πάντως, δεν εξειδικεύεται περαιτέρω στην προσφυγή με την αναφορά συγκεκριμένων περιπτώσεων, όπως επί παραδείγματι με έναν πίνακα.

20. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο εκπρόσωπος της Επιτροπής δήλωσε ότι δεν είναι ακριβές ότι η αιτίαση για την υπέρβαση «μηδενικών ποσοστώσεων» δεν προβάλλεται πλέον από την Επιτροπή. Επισήμανε, όμως, ότι η υπέρβαση «μηδενικής ποσοστώσεως» δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82.

21. Εφόσον η Επιτροπή περιόρισε τα αιτήματά της έτσι ώστε να περιλαμβάνεται σ' αυτά μόνον η παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82, εκκινούμε από την παραδοχή ότι η μη τήρηση των «μηδενικών ποσοστώσεων» δεν αποτελεί πλέον αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας.

22. Ωσαύτως πρέπει να γίνει αντιληπτή η παρατήρηση του εκπροσώπου της Επιτροπής, ότι οι τυχόν παραβάσεις που έχουν σχέση με την αλιεία «μηδενικών ποσοστώσεων» εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους και δεν εξετάζονται εν προκειμένω.

23. Απομένει, επομένως, να αποφανθεί το Δικαστήριο σχετικά με την υπέρβαση των ποσοστώσεων σε ένδεκα περιπτώσεις. Όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που έχουν σχέση με τις υπερβάσεις, οι διάδικοι εξέτασαν κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας χωριστά κάθε περίπτωση. Στον παρακάτω πίνακα επιχειρείται μια συγκεντρωτική παρουσίαση των στοιχείων που υποβλήθηκαν για τις ένδεκα υπερβάσεις ποσοστώσεων, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς [8].

8 — Ακολουθεί συνημμένο ένα αντίτυπο του πίνακα.

Παράρτημα

	Είδος	Απαγόρευση αλιεύσεων Επιτρ.1986	Προσωρινή παύση Κ.Υ.1986	Ποσόστωση (σε τ.)	Συνολική ποσότητα αλιευμάτων (σε τ.)	Καταγραφή των αλιευμάτων από την Επιτρ.(σε τ.)	Καταγραφή των αλιευμάτων από τις Κάτω Χώρες (σε τ.)
1	Ρέγγα Vb (ΕΟΚ) VIa βόρεια VIb	25. 11.	25. 11.	5 160	9 591	Οκτ.: 4 763 Νοεμ.: 8 314	13 Νοεμ.: 4 763 = 92 %
2	Γάδος IIa (ΕΟΚ) IV	25. 11.	18. 11. 25. 11.	18 670	25 056	Οκτ.: 16 310 Νοεμ.: 22 277	13 Νοεμ.: 16 264 = 87 % 30 Νοεμ.: 18 177
3	Σκουμπρί IIa (ΕΟΚ) IIa, IIb a, c, d (ΕΟΚ) IV	14. 10.	15. 10.	1 200	1 949	Σεπ.: 919 Οκτ.: 1 746	11 Σεπ.: = 47 %
4	Σκουμπρί II· Vb (ΕΟΚ)· VI· VII· VIII (ΕΟΚ)· XII	04. 06.	04. 06.	31 170	58 854	Μάρ.: 41 069 Μάιος: 51 312	μέσ. Ιουν.: 22 271 = 72 %
5	Γλώσσα IIIa· IIIb, c, d (ΕΟΚ)	27. 05.	19. 04.	50	111	Φεβρ.: 41	10 Φεβρ.: 30 = 60 %
6	Ζαγκέτα IIIa (Skagerrak)	16. 08.	15. 08.	2 170	3 907	Μάιος: 1 862 Ιούν.: 2 752	
7	Καλλαρίας IIIa· IIIb, c, d (ΕΟΚ)	12. 07.	05. 07.	10	35	Απρ.: 5 Μάιος: 16	15 Μαΐου: 5 = 50 % 15 Ιουν.: 110 %
8	Γλώσσα VIII	27. 05.	05. 04.	105	213	Μάρ.: 213 Μάιος:	15 Μαρ.: 0 18 Μαρ.: 161
9	Μπακαλιάρος μερλάν VII (εκτός VIIa)	27. 05.	03. 05.	100	131	Μάρ.: 117 Απρ.: 131	15 Μαρ.: 62 = 62 % 15 Απρ.: + 55
10	Ρέγγα VIa· VIIb, c		01. 11.	1 550	2 125	Σεπ.: 1 391 Οκτ.: 2 109	18 Οκτ.: 1 391 = 90 %
11	Μπακαλιάρος μερλάν IIa (ΕΟΚ)· IV		12. 12.	12 422	13 741	Οκτ.: 11 033 Νοεμ.: 12 833	13 Νοεμ.: 11 682 = 94 % 10 Δεκ.: 2 829 = 103 %

II — *Το βάσιμο*

24. Το γεγονός ότι οι υπερβάσεις ποσοστώσεων, ορισμένες από τις οποίες σημαντικές, έλαβαν χώρα το 1986 δεν αμφισβητείται. Η διαφωνία αφορά μόνο το αν το καθού κράτος μέλος ευθύνεται για την υπέρβαση των ποσοστώσεων αλιεύσεως, επειδή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο ως προς τη διαχείριση των ποσοστώσεων ή αν, αντίθετα, οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων οφείλονται σε περιστάσεις που κείνται εκτός της σφαίρας επιρροής και ευθύνης του κράτους μέλους.

25. Σύμφωνα με τα τροποποιημένα αιτήματα, η μόνη διάταξη, υπό το πρίσμα της οποίας πρέπει να εκτιμηθεί η συμπεριφορά του κράτους μέλους είναι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82. Η διάταξη αυτή έχει ως εξής:

«Κάθε κράτος μέλος καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία οι αλιεύσεις ιχθυαποθέματος ή ομάδας ιχθυαποθεμάτων που υπόκεινται σε ρύθμιση ποσοστώσεως και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του, ή είναι νηολογημένα στο έδαφός του, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που του έχει χορηγηθεί για το εν λόγω ιχθυαπόθεμα ή ομάδα ιχθυοαποθεμάτων. Απαγορεύει από την ημερομηνία αυτή, προσωρινά, την αλιεία ιχθύων αυτού του αποθέματος ή αυτής της ομάδας αποθεμάτων από τα εν λόγω σκάφη, καθώς και τη διατήρηση επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση και την εκφόρτωση, εφόσον οι αλιεύσεις πραγματοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, και καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας επιτρέπονται οι μεταφορτώσεις και οι εκφορτώσεις ή οι τελευταίες κοινοποιήσεις για τα αλιεύματα. Το μέτρο αυτό κοινοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει σχετικά τα υπόλοιπα κράτη μέλη.»

26. Η διάταξη αυτή περιλαμβάνει διάφορες υποχρεώσεις διαφορετικής φύσεως. Πρώτον, πρέπει να καθοριστεί η ημερομηνία κατά την οποία η ποσόστωση θεωρείται ότι έχει εξαντληθεί. Όπως ήδη τόνισα, στις προτάσεις μου στην υπόθεση 290/87, η εξάντληση της ποσοστώσεως αποτελεί πλάσμα, επειδή η λήψη της αποφάσεως πρέπει να προηγείται της πραγματικής εξαντλήσεως των ποσοστώσεων αλιευμάτων, αφού, σε αντίθετη περίπτωση, δεν θα ανταποκρινόταν ούτε στο γράμμα ούτε στο πνεύμα της διατάξεως. Η απόφαση δεν μπορεί να στηρίζεται αποκλειστικά στις αλιεύσεις που έχουν ήδη καταγραφεί, αλλά, αντίθετα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την έκδοση της αποφάσεως και εκτιμήσεως σχετικά με τα αλιεύματα που δεν έχουν ακόμη καταγραφεί, με τα αλιεύματα που προσδοκώνται ακόμη και τέλος με τα αλιεύματα που έχουν εκφορτωθεί σε άλλα κράτη μέλη.

27. Σε άμεση σχέση με τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία εξαντλήθηκε η ποσόστωση, το κράτος μέλος επιβάλλει προσωρινή απαγόρευση της αλιείας. Η απαγόρευση αυτή πρέπει να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα [9].

28. Εν συνεχεία, το κράτος μέλος καθορίζει, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82, την προθεσμία εντός της οποίας επιτρέπονται η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση των αλιευμάτων καθώς και οι τελευταίες κοινοποιήσεις σχετικά με τις αλιεύσεις. Η κοινοποίηση αυτή δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαφοράς.

9 — Βλ. απόφαση C-62/89, όπ.π., σκέψη 18.

29. Τέλος, το κράτος μέλος οφείλει να κοινοποιεί στην Επιτροπή την απόφαση που καθορίζει ότι η ποσόστωση έχει εξαντληθεί και απαγορεύει προσωρινά την αλιεία. Με βάση την κοινοποίηση αυτή, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να ενημερώνει τα υπόλοιπα κράτη μέλη για τις αλιεύσεις που πραγματοποιήθηκαν και να επιβάλλει με τη σειρά της οριστική απαγόρευση της αλιείας.

30. Το Δικαστήριο, σε πολλές περιπτώσεις, έχει αποφανθεί ότι ένα κράτος μέλος έχει υποχρέωση να λαμβάνει *εγκαίρως* τα μέτρα που είναι αναγκαία για την πρόληψη των υπερβάσεων ποσοστώσεων [10]. Για τον λόγο αυτό δεν πρέπει να καθυστερεί η απόφαση μέχρις ότου η ποσόστωση έχει εξ ολοκλήρου εξαντληθεί. Όπως ήδη τόνισα, πρέπει να εμφαίνονται στην απόφαση η σε εξέλιξη βρισκόμενη καταγραφή και η κοινοποίηση των αλιευμάτων που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί, όπως επίσης και τα αλιεύματα που αναμένονται ακόμη μέχρι τη δημοσίευση και τη θέση σε ισχύ της απαγορεύσεως αλιείας. Τέλος, πρέπει κατά τη διαδικασία λήψεως της αποφάσεως να λαμβάνονται υπόψη οι εκτιμήσεις σχετικά με τα αλιεύματα που εκφορτώνονται σε άλλα κράτη μέλη και τα οποία πρέπει επίσης να υπολογιστούν στην ποσόστωση.

31. Σύμφωνα με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η Ολλανδική Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, τα στοιχεία αυτά ελήφθησαν υπόψη. Το γεγονός ότι, παρ' όλ' αυτά, υπήρξαν υπερβάσεις ποσοστώσεων, ορισμένες από τις οποίες ήταν σημαντικές, προκαλεί αμφιβολίες για το αν τα εν λόγω στοιχεία ελήφθησαν πράγματι υπόψη υπό την προσήκουσα μορφή.

32. Βεβαίως, το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2057/82 δεν επιβάλλει υποχρέωση επιτεύξεως αποτελέσματος, έτσι ώστε η υπέρβαση ποσοστώσεως να στοιχειοθετεί από μόνη της παράβαση των υποχρεώσεων του κράτους μέλους. Το κράτος μέλος, παρ' όλ' αυτά, έχει την υποχρέωση να χρησιμοποιεί *όλα* τα μέσα που έχει στη διάθεσή του για την πρόληψη των υπερβάσεων ποσοστώσεων και εν τέλει να είναι υπόλογο απέναντι στην Κοινότητα για την αποτελεσματικότητα των χρησιμοποιηθέντων μέσων.

33. Τα υποβληθέντα στο Δικαστήριο αριθμητικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, η απαγόρευση της αλιείας αποφασίστηκε με μεγάλη καθυστέρηση. Αυτό εξηγείται από το ότι στον αρμόδιο οργανισμό περιήλθαν καθυστερημένα τα απαιτούμενα στοιχεία, γεγονός όμως που δεν δικαιολογεί την καθυστέρηση.

34. Η σύγκριση των αριθμητικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στις στήλες 1, 7 και 10 του ανακεφαλαιωτικού πίνακα στο τέλος των παρουσών προτάσεων δεικνύει ότι τα αλιεύματα που αναφέρει η Επιτροπή για το τέλος του συγκεκριμένου μήνα παριστούν, κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, την κατάσταση των καταγραφών στα μέσα του επόμενου μήνα. Η χρονική αυτή διαφοροποίηση είναι εντυπωσιακή, γιατί αφορά, στις κατηγορίες που αναφέρθηκαν, όμοια αριθμητικά στοιχεία.

35. Από την επιχειρηματολογία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως προκύπτει ότι ανέθεσε σ' έναν οργανισμό δημοσίου δικαίου, τον Produktschap voor vis en visprodukten, την καταγραφή των αλιευμάτων. Οι καταγραφές των αλιευμάτων διαβιβάζονται κατά κανόνα μια φορά τον μήνα στο αρμόδιο υπουργείο, συνήθως στις 15 του μήνα, για τα αλιεύματα που πραγματοποιήθηκαν τον προηγούμενο μήνα. Εξαιτίας της μηνιαίας αυτής καταγραφής των αλιευμάτων που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί, η οποία, εξάλλου, καθυστερεί τουλάχιστον δύο εβδομά-

10 — Απόφαση 290/87, όπ.π.· απόφαση C-62/87, όπ.π., σκέψη 17.

δες, προκαλούνται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις κατά τη συλλογή των πληροφοριών, με βάση τις οποίες αποφασίζεται η απαγόρευση αλιείας.

36. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μεσολάβησαν, μεταξύ της κοινοποιήσεως και της εκδόσεως της αποφάσεως απαγορεύσεως της αλιείας, νέες καθυστερήσεις δύο έως τριών εβδομάδων, όπως φαίνεται ευκρινώς στις στήλες 7, 8 και 9 του πίνακα. Τελικά, παρήλθαν, σε ορισμένες περιπτώσεις, περισσότερες από τέσσερις εβδομάδες μεταξύ της πραγματικής καταγραφής των αλιευμάτων από την οποία προκύπτει στο εξής η εξάντληση της ποσοστώσεως και της θέσεως σε ισχύ της προσωρινής απαγορεύσεως αλιείας.

37. Τα εν λόγω χρονικά διαστήματα είναι εξαιρετικά μεγάλης διάρκειας, όπως γίνεται ακόμα και εδώ φανερό, αν συμβουλευθούμε τον πίνακα σε συνδυασμό με την έκθεση των διαδίκων που δεν αμφισβητήθηκε. Στην κατηγορία 1, αναφέρονται, με βάση τα στοιχεία της Επιτροπής, 4 763 τόνοι αλιευμάτων στα τέλη Οκτωβρίου και 8 314 τόνοι στα τέλη Νοεμβρίου. Πρόκειται, επομένως, για ποσότητα 3 500 τόνων, αλιευθείσας σ' ένα μόνο μήνα, η οποία αντιπροσωπεύει περισσότερο από το μισό της συνολικής ποσοστώσεως.

38. Το ίδιο ισχύει για την κατηγορία 2 όπου, σύμφωνα με τα στοιχεία της Επιτροπής, είχαν καταγραφεί στα τέλη Οκτωβρίου 16 310 τόνοι και στα τέλη Νοεμβρίου 22 277 τόνοι. Τα αλιεύματα του μήνα κατά τον οποίο η ποσόστωση κινδύνευε να εξαντληθεί ανέρχονταν, επομένως, σε 6 000 τόνους περίπου σ' ένα μήνα. Ακόμα και βάσει των στοιχείων της ίδιας της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, η οποία κατέγραψε 16 264 τόνους στις 13 Νοεμβρίου και 18 177 τόνους στις 30 Νοεμβρίου, μέσα σε δύο μόλις εβδομάδες αλιεύθηκαν 2 000 τόνοι περίπου.

39. Στην κατηγορία 3, αναφέρονται με βάση τα στοιχεία της Επιτροπής 919 τόνοι στα τέλη Σεπτεμβρίου και 1 746 τόνοι στα τέλη Οκτωβρίου, δηλαδή κατά προσέγγιση 830 τόνοι αλιευμάτων σ' ένα μήνα και, επομένως, περισσότερο από τα δύο τρίτα της ποσοστώσεως. Θα αναφέρω εν είδει τελευταίου παραδείγματος την κατηγορία 4, στην οποία το σύνολο των αλιευμάτων αλιεύθηκε κατά τη διάρκεια ενός μόλις μήνα (Μαρτίου).

40. Για να διασφαλιστεί η αξιόπιστη διαχείριση των ποσοστώσεων, το κράτος μέλος έχει υποχρέωση να λαμβάνει τις αποφάσεις του με βάση πραγματικά δεδομένα. Δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι η καταγραφή πραγματοποιείται από έναν δημόσιο οργανισμό που δεν κοινοποιεί τα αναγκαία στοιχεία παρά μια φορά τον μήνα.

41. Βεβαίως, η Ολλανδική Κυβέρνηση ανέφερε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, όταν μια ποσόστωση κινδυνεύει να εξαντληθεί, η συχνότητα των κοινοποιήσεων αυξάνει. Κληθείσα να απαντήσει στη γραπτή ερώτηση του Δικαστηρίου η οποία επανελήφθη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ολλανδική Κυβέρνηση δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι αυτή η αυξημένη συχνότητα κοινοποιήσεων θεμελιώνεται σε νομική υποχρέωση. Το επιχείρημα ότι υπάρχει πρακτική της διοικήσεως δεν αρκεί για να απομακρύνει τις αμφιβολίες σχετικά με την ορθή εκπλήρωση των υποχρεώσεων. Αφενός — αν υποτεθεί ότι η διοικητική πρακτική, της οποίας γίνεται επίκληση, υφίσταται — τα απαιτούμενα αποτελέσματα δεν επετεύχθησαν. Αφετέρου, μια διοικητική πρακτική υπόκειται ανά πάσα στιγμή σε τροποποιήσεις, πράγμα που αντίκειται στην αρχή της βεβαιότητας που

πρέπει να διέπει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο στις έννομες τάξεις των κρατών μελών.

42. Το επιχείρημα που επικαλείται η Ολλανδική Κυβέρνηση προς άμυνά της, ότι η Produktschap κοινοποιεί στο υπουργείο τα στοιχεία που αφορούν την καταγραφή των αλιευμάτων, όπως προβλέπεται για την κοινοποίηση του κράτους μέλους προς την Επιτροπή, δεν είναι πειστικό. Το κράτος μέλος υποχρεούται, στο πλαίσιο της άμεσης ευθύνης του σχετικά με την τήρηση των ποσοστώσεων, να ελέγχει συνεχώς τις αλιεύσεις.

43. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε στην υπόθεση C-244/89 ότι η προθεσμία των δεκαπέντε ημερών για την ανακοίνωση στην Επιτροπή των μηνιαίων αριθμητικών στοιχείων σχετικά με τα αλιεύματα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να δικαιολογήσει τη μη τήρηση από ένα κράτος μέλος της υποχρεώσεως που υπέχει προς λήψη των μέτρων που είναι αναγκαία για την προσωρινή απαγόρευση κάθε αλιευτικής δραστηριότητας, όταν επίκειται εξάντληση της ποσοστώσεως [11]. Το Δικαστήριο τόνισε, εξάλλου, ότι ένα κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να απαιτήσει την ταχεία, παραδείγματος χάρη μέσω ασυρμάτου [12], κοινοποίηση των αναγκαίων πληροφοριών.

44. Σε τελική ανάλυση στο κράτος μέλος εναπόκειται η οργάνωση της καταγραφής των αλιευμάτων και της κοινοποιήσεως των σχετικών στοιχείων. Πρέπει όμως να διασφαλίζει ότι οι απαιτούμενες αποφάσεις λαμβάνονται με βάση πραγματικά στοιχεία και εγκαίρως, πράγμα που δεν συνέβη στις περισσότερες από τις ένδεκα υπερβάσεις ποσοστώσεων που αποτελούν αντικείμενο της διαφοράς.

11 — Απόφαση C-244/89, σκέψη 30.

12 — Απόφαση C-244/89, όπ.π., σκέψεις 21 και 30.

45. Το επιχείρημα της Ολλανδικής Κυβερνήσεως ότι οι υπερβάσεις ποσοστώσεων οφείλονται εξίσου σε δυσχέρειες διαβιβάσεως των πληροφοριών που αφορούν την καταγραφή που πραγματοποιήθηκε σε άλλα κράτη μέλη δεν είναι πειστικό επειδή, με βάση τις μη αμφισβητηθείσες πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, σε όλες τις περιπτώσεις υπερβάσεως ποσοστώσεων για τις οποίες κατηγορήθηκε τα αλιεύματα που εκφορτώθηκαν και καταγράφηκαν στις Κάτω Χώρες υπερέβησαν τις αντίστοιχες ποσοστώσεις. Για τα εν λόγω αλιεύματα δεν μπορεί, όμως, σε καμία περίπτωση να επικαλεστεί προβλήματα διαβιβάσεως. Οι αλιείς, από την άλλη πλευρά, είναι υποχρεωμένοι να διαβιβάζουν τα στοιχεία που διαθέτουν μέσα σε τρεις το πολύ ώρες από την εκφόρτωση του φορτίου. Δεν υπάρχει λόγος να δοθεί στις αρχές προθεσμία περισσότερων ημερών, πολύ περισσότερο εβδομάδων, για την κοινοποίηση των εν λόγω στοιχείων.

46. Το επιχείρημα που προέβαλε στην άμυνά της η Ολλανδική Κυβέρνηση, ότι οι υπερβάσεις ποσοστώσεων προηγουμένων ετών δεν μπορούν να της καταλογιστούν, πρέπει να γίνει δεκτό στο μέτρο που οι παρούσες υπεραλιεύσεις δεν οφείλονται αμέσως σε υπερβάσεις ποσοστώσεων που προηγήθηκαν. Δεν μπορούμε όμως να αρνηθούμε ότι σημαντικές υπερβάσεις ποσοστώσεων κατά το παρελθόν χρησιμεύουν ως ενδείξεις και δημιουργούν για το κράτος μέλος αυξημένη υποχρέωση επαγρυπνήσεως.

47. Θα προσπαθήσω να απεικονίσω τις υποχρεώσεις των κρατών μελών στον τομέα αυτό με το παράδειγμα που ακολουθεί:

Οι ποσοστώσεις που χορηγούνται στα κράτη μέλη μπορούν να συγκριθούν με τραπεζικούς λογαριασμούς ενός καθορισμένου

ποσού. Το κράτος μέλος, στο οποίο χορηγήθηκαν οι ποσοστώσεις, είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση των λογαριασμών. Φέρει απέναντι στην Κοινότητα την ευθύνη ότι δεν θα υπάρξει υπέρβαση του λογαριασμού (ποσοστώσεως). Πρέπει να επιδείξει σχετικά την επιμέλεια του συνετού εμπόρου. Για όσο διάστημα υπάρχει στον λογαριασμό ένα σημαντικό ποσό, αρκεί να ελέγχει την κατάσταση του λογαριασμού μια φορά τον μήνα. Όμως, αν το υπόλοιπο τείνει να εξαντληθεί, ο δικαιούχος πρέπει να ελέγχει τον λογαριασμό τόσο συχνά όσο είναι αναγκαίο, ώστε να μπορέσει να τον κλείσει εγκαίρως, πριν παρουσιαστεί αρνητικό υπόλοιπο. Πρέπει σε κάθε περίπτωση να εμποδίσει την υπέρβαση, επειδή το αρνητικό υπόλοιπο είναι άνευ ετέρου χαμένο. Ο δικαιούχος του λογαριασμού πρέπει να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια, αν έχουν λάβει χώρα στο παρελθόν υπερβάσεις.

48. Με βάση το κριτήριο αυτό, η Κυβέρνηση του καθού κράτους μέλους δεν εκπλήρωσε επαρκώς την υποχρέωση ελέγχου που υπέχει.

49. Μετά τη γενική περιγραφή των υποχρεώσεων που υπέχει το κράτος μέλος, πρέπει να ασχοληθώ χωριστά με καθένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Ολλανδική Κυβέρνηση προς άμυνά της όσον αφορά τις διάφορες υπερβάσεις ποσοστώσεων.

50. Από τα αριθμητικά στοιχεία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως για την κατηγορία 1 του πίνακα δεν προκύπτει, πράγματι, ότι η απόφαση απαγορεύσεως των αλιευμάτων ελήφθη καθυστερημένα. Τον Σεπτέμβριο αλιεύθηκαν 242 τόνοι ρέγγας, δηλαδή το 4 % της ποσοστώσεως και 662 τόνοι τον Οκτώβριο, δηλαδή το 13 % της ποσοστώσεως. Στις 13 Νοεμβρίου, είχαν καταγραφεί 4 763 τόνοι, ποσότητα που αντιστοιχεί σε εξάντληση του 92 % της ποσοστώσεως, με βάση δε τα στοιχεία αυτά η απαγόρευση της αλιείας προβλέφθηκε για τα τέλη Νοεμβρίου.

51. Από την επιχειρηματολογία, όμως, της Επιτροπής συνάγεται ότι τα αλιεύματα έφθαναν ήδη κατά τα τέλη Οκτωβρίου τους 4 763 τόνους, έτσι ώστε τα αριθμητικά στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο αντικατοπτρίζουν κατά πάσα πιθανότητα μια σημαντική καθυστέρηση στην κοινοποίηση των αλιευμάτων. Μετά την αποστολή από την Επιτροπή στην Ολλανδική Κυβέρνηση στις 20 Νοεμβρίου εντός τηλετυπήματος, το οποίο έκανε λόγο για εξάντληση της ποσοστώσεως, αποφασίστηκε η απαγόρευση της αλιείας. Το γεγονός ότι η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνει το κράτος μέλος για τα αλιεύματα που πραγματοποιήθηκαν στο έδαφός του αποδεικνύει ότι το εσωτερικό σύστημα πληροφορήσεως παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις.

52. Το ίδιο ισχύει για την κατηγορία 3 για την οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, στις 11 Σεπτεμβρίου μόνο το 47 % της ποσοστώσεως είχε εξαντληθεί, ενώ η Επιτροπή και σ' αυτή την περίπτωση ανακοίνωσε με τηλετύπημα της 8ης Οκτωβρίου την υπέρβαση των ποσοστώσεων.

53. Από την επιχειρηματολογία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως για την κατηγορία 2 προκύπτει ότι η διαχείριση της ποσοστώσεως έγινε με μεγάλη προσοχή. Σύμφωνα με αυτή, στις 13 Νοεμβρίου είχαν καταγραφεί 16 264 τόνοι αλιευμάτων γάδου, με βάση τις καταγραφές αυτές εκδόθηκε στις 14 Νοεμβρίου απόφαση απαγορεύσεως της αλιείας που ισχύει και για τους αλιείς που αλίευαν άλλα πέρα από τον γάδο είδη ιχθύων και η οποία άρχισε να ισχύει στις 18 Νοεμβρίου. Στη συνέχεια, εκδόθηκε απόφαση απαγορεύσεως της αλιείας σε όλους τους αλιείς στις 21 Νοεμβρίου και άρχισε να ισχύει στις 25. Στα τέλη Νοεμβρίου, η ποσόστωση,

με σύνολο αλιευμάτων 18 177 τόνων, δεν είχε εξαντληθεί παρά κατά το 97 %. Παρ' όλ' αυτά, τα αριθμητικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή (16 310 τόνοι στα τέλη Οκτωβρίου και 22 277 τόνοι στα τέλη Νοεμβρίου) δείχνουν κάποια καθυστέρηση κατά τη διαβίβαση των δεδομένων.

54. Από την επιχειρηματολογία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως όσον αφορά τα αλιεύματα του σκουμπριού στην κατηγορία 4 δεν προκύπτει παράβαση των υποχρεώσεών της. Έγιναν, όμως, ήδη τον Ιούνιο έλεγχοι, εξαιτίας εσφαλμένων στοιχείων σχετικά με τους ιχθείς που είχαν αλιευθεί. Η απόφαση απαγορεύσεως της αλιείας ελήφθη στις 2 Ιουνίου και άρχισε να ισχύει στις 4 Ιουνίου. Τα αριθμητικά στοιχεία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως ουδόλως συμφωνούν με τα αριθμητικά στοιχεία της Επιτροπής.

55. Σχετικά με τα αλιεύματα της κατηγορίας 5, η Ολλανδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι απαγορεύθηκε προσωρινά η αλιεία από τις 12 Φεβρουαρίου έως την 1η Μαΐου, δεδομένου ότι οι ενδείξεις σχετικά με τον τόπο των αλιεύσεων τεκμαίρονταν αναληθείς. Όμως, σύμφωνα με τα αριθμητικά στοιχεία της Επιτροπής, οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων έγιναν κατά τη διάρκεια αυτής ακριβώς της περιόδου. Ενόψει των περιστάσεων αυτών, δεν είναι, σε τελική ανάλυση, δυνατό να αποφανθούμε με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας για τις αιτίες της υπερβάσεως της ποσοστώσεως.

56. Σχετικά με τα αλιεύματα ζαγκέτας της κατηγορίας 6, η Ολλανδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι επιβλήθηκε και για τα εν λόγω αποθέματα προσωρινή απαγόρευση αλιείας από τις 12 Φεβρουαρίου έως την 1η Μαΐου. Η αλιεία επετράπη εκ νέου την 1η Μαΐου. Την 1η Αυγούστου είχαν καταγραφεί 2 160 τόνοι αλιευμάτων και με βάση τα στοιχεία αυτά εκδόθηκε απόφαση απαγορεύσεως της αλιείας της 13ης Αυγούστου, η οποία άρχισε να ισχύει στις 15 Αυγούστου. Επειδή δεν έχουμε άλλα στοιχεία για την περίοδο από την 1η Μαΐου έως τις 11 Αυγούστου, δεν είναι δυνατό να κρίνουμε αν η Ολλανδική Κυβέρνηση όφειλε να παρέμβει ενωρίτερα. Πάντως, με βάση τα στοιχεία της Επιτροπής, είχαν καταγραφεί 2 752 τόνοι αλιευμάτων ήδη στα τέλη Ιουνίου.

57. Σχετικά με τις κατηγορίες 7, 8 και 9, από τα αριθμητικά στοιχεία της Ολλανδικής Κυβερνήσεως προκύπτει ότι η απαγόρευση της αλιείας αποφασίστηκε με μεγάλη καθυστέρηση. Αυτό οφείλεται χωρίς άλλο στην καθυστέρηση κατά τη διαβίβαση των στοιχείων. Στην κατηγορία 8, τα αλιεύματα είχαν εμφανώς υπερβεί την ποσόστωση σε διάστημα δύο εβδομάδων. Σχετικά, αναφέρομαι στην απόφαση στην υπόθεση C-244/89, όπου το Δικαστήριο έκρινε επί της ουσίας [13] ότι το μέγεθος των αλιευτικών δυνατοτήτων των σκαφών του κράτους μέλους επέβαλλε στις αρχές του εν λόγω κράτους ακόμα μεγαλύτερη επαγρύπνηση και δεν τις απήλλασσε, κατ' ουδένα τρόπο, από την υποχρέωση να διασφαλίσουν την τήρηση των ποσοστώσεων.

58. Σχετικά με τις αλιεύσεις μπακαλιάρου μερλάν της κατηγορίας 11, η Ολλανδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το απόθεμα αποτέλεσε αντικείμενο συχνών ανταλλαγών ποσοστώσεων. Η αρχική ποσόστωση ανερχόταν σε 7 760 τόνους, για να φθάσει τελικά στους 12 422 τόνους τον Δεκέμβριο. Σχετικά με το θέμα των ανταλλαγών ποσοστώσεων προς δικαιολόγηση της παρατάσεως της ισχύος της αδείας αλιείας, παραπέμπω στην απόφαση για την υπόθεση C-62/89 [14]. Για το θέμα αυτό η απόφαση ορίζει:

«Οι εν λόγω διαπραγματεύσεις, το αποτέλεσμα των οποίων είναι αβέβαιο, δεν δικαιολογούν τη συνέχιση της αλιείας μετά

13 — Απόφαση C-244/89, όπ.π., σκέψη 29.
14 — Απόφαση C-62/89, όπ.π., σκέψη 20.

την εξάντληση της ποσοστώσεως, δεδομένου ότι, σε περίπτωση αποτυχίας της προσπάθειας για αύξηση της ποσοστώσεως μέσω ανταλλαγής ή εξασφαλίσεως ανεπαρκών ποσοστώσεων για την κάλυψη των ήδη πραγματοποιηθεισών αλιεύσεων, κάθε καθυστέρηση της προσωρινής απαγορεύσεως της αλιείας ενέχει τον κίνδυνο ακόμη μεγαλύτερης υπερβάσεως της ποσοστώσεως. Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε συμφωνία ανταλλαγής ποσοστώσεων με άλλο κράτος μέλος αποσκοπούσα στην αύξηση μιας ποσοστώσεως πρέπει να συνάπτεται είτε προ της εξαντλήσεως της αρχικής ποσοστώσεως είτε μετά την προσωρινή απαγόρευση της αλιείας.»

59. Πρέπει τέλος να εξεταστεί η αιτίαση που αφορά την έλλειψη κοινοποιήσεων στην Επιτροπή των προσωρινών απαγορεύσεων αλιείας. Η υποχρέωση αυτή απορρέει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 2057/82. Οι κοινοποιήσεις πρέπει να καθιστούν δυνατό στην Επιτροπή να διαβιβάζει τις αναγκαίες για τα άλλα κράτη μέλη πληροφορίες και να λαμβάνει αποφάσεις οριστικών απαγορεύσεων αλιείας. Για τον λόγο αυτόν το κράτος μέλος υποχρεούται, σε κάθε περίπτωση, να κοινοποιεί στην Επιτροπή την απόφασή του, ακόμα και αν η Επιτροπή λαμβάνει περίπου ταυτοχρόνως αποφάσεις οριστικής απαγορεύσεως της αλιείας. Οι αποφάσεις προσωρινής απαγορεύσεως της αλιείας στις κατηγορίες 5, 7, 8 και 9 ελήφθησαν πολλές ημέρες, ακόμα και πολλές εβδομάδες, πριν την απόφαση της Επιτροπής και γι' αυτό το κράτος μέλος δεν είχε κανένα λόγο να υποθέσει ότι η κοινοποίηση ήταν περιττή.

60. Το καθού κράτος μέλος κοινοποίησε μόνον τα μέτρα που έλαβε στις περιπτώσεις 1 και 2. Η έλλειψη κοινοποιήσεως στην Επιτροπή στις άλλες περιπτώσεις συνιστά, κατά συνέπεια, παράβαση των υποχρεώσεών του.

Δικαστικά έξοδα

61. Δεδομένου ότι ευδοκίμησε κατά τα ουσιώδη το αίτημα της Επιτροπής, το καθού κράτος μέλος πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Γ — Συμπέρασμα

62. Σύμφωνα με την ανάλυση που προηγήθηκε, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει ως ακολούθως:

1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2057/82, επειδή, κατά το 1986, επέβαλε σε πολλές περιπτώσεις με μεγάλη καθυστέρηση προσωρινή απαγόρευση αλιείας για ιχθυοαποθέματα που υπέκειντο σε ποσοστώσεις και παρέλειψε να κοινοποιήσει αμέσως τα ληφθέντα μέτρα στην Επιτροπή.

2) Καταδικάζει τις Κάτω Χώρες στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως.